

Forfatter: Bjørnson, Bjørnstjerne

Titel: BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Bjørnson, Bjørnstjerne (1870-05-13)

Citation: Bjørnson, Bjørnstjerne: "BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Bjørnson, Bjørnstjerne (1870-05-13)", i *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*, FR. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri, s. 38. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001652518-000-shoot-L0016525180000025.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

13 maj 70.

Kære Hegel,

kære ven, dette er mig det vigtigste brev, som vort i mange henseender for mig så uvurderlige forhold har affødt og vel nogensinde kommer til at afføde.

Da jeg næsten var færdig med hus-handelen, mælder man mig, at General-konsul Mechelin (nu senator i Finland) havde forgæves frembudt sin dejlige ejendom ved Philipstad-bugten, hvor det ny havne-anlæg skal være, for 8000 Spd, for 6000 s. 39Spd, for 5500 Spd. Her er nemlig nu en lav pris på ejendomme, den har aldrig siden den nyere tid, som kom med jern-banen, været så lav. En ven af mig var sælgeren, og han var mellemmand. Byen er alt nu i stærk udfoldning på denne kant, jernbanen til Drammen skal skyde lige forbi; sex minutters gang til dens station i byen. 12000 □ alen tomt, værdsat nu nylig for jernbanen til 1/2 Spd □ alnen, og når havne-anlægget kommer, og jernbanen bliver færdig, betales den minst dobbelt. Huset er værdsat til 4080 Spd.

Bjørnsons Bolig Munkedamsvej 57. Kristiania.
Tegning af Chr. Krohg.

Lige så betænkelig som min hustru havde været ved den forrige skønne gård, lige så glad var hun i denne. Haven er vakker, bade-hus lige nedenfor, det eneste med friskt, salt vand i Kristiania, ti her strømmer Bunde-fjorden lige in. Der er stor udsigt og desuagtet noget afgemt. Til byens torv går man på et kvarter mageligt. Mine venner, min onkel snedkerfabrikens ejer, alle de praktiske folk, jeg fik fat i, rådede til, og så i Guds navn, ja i sandhed i hans navn, med bøn til ham af os alle, og i megen bevægelse slog vi til her hjemme, Karoline og jeg.

s. 40Skønt der er gåt dage hen siden, er jeg atter bevæget i det øjeblik jeg skal nu her sætte mig for øje det hele ansvar; enten er dette et dårligt skridt af mig, eller det er et vendepunkt i mit liv til større fred og samling end jeg har havt. — To dage efter at huset var købt, bød to forskellige mænd flere hundrede spd. mere for det; ligesom dette viser, at jeg, hvad øjeblik jeg vil, kan få mere for det, da tiden vel blir noget bedre, end den nu en stund har været, og byen vil did hen, — således har jeg altså intet risikeret; men ganske vist sat mig i meget øget ansvar, som Gud, der har været mig god og frelst mig hundrede gange, hvor jeg var dum og dristig, — nu må give mig forsagelsens ro og styrke til at gøre fyldest!

Min stilling er denne:

- 1) Jeg har ingen gæld uden den til Dem,
- 2) Jeg har inbo for over 2000 spd.; man har nemlig givet mig meget, siden vort giftermål, og lidt har jeg erhvervet selv.
- 3) Folkebladet inbringer mig nu lidt; det er ikke meget; men da det mere end bærer sig, er hvert blad, som rekvireres mere, en intægt.
- 4) Jeg har mine bøger og planer til bøger.
- 5) Jeg har mine 400 spd. om året.
- 6) Jeg har mine forelæsninger. Teatret regner jeg ikke. Så snart jeg kan, vil jeg blive det kvit for evige tider.

Nu er min plan denne. Når jeg til næste år er kvit teatret, går det løs med forelæsninger, og det, til jeg er færdig med huset. Jeg gir mig ikke, jeg vil det skal samle mine kræfter til anstrængelse, og derved blive mig en velsignelse. Intil da vil det ofte knibe; jeg tar nu straks ned i fjorden og holder nogle forelæsninger, da jeg er inbuden; men de 225 spd. jeg skrev om, og hvorpå De intet har svaret mig, kære Hegel, må jeg nu få.

Syvende sang af Arnljot følger. Hvor har jeg ikke arbejdet med den, og jeg havde den dog færdig i halv-andet år. Nu gider jeg ikke engang renskrive den; men nu er den god. På nogle dage altså stans; jeg skal holde forelæsninger; men så til ottende sang, som er bogens skønneste sang, dens livsaligste; de fleste andre er så mørke. Men send mig korrektur! — Nu er jeg stolt af Arnljot, nu samler den sig for mig i et roligt billede; så var det ikke før.

s. 41Ja, kære Hegel, nu beror handelen på Dem; — tør De holde Deres ord til mig, så skal jeg, med Guds hjælp, ikke være det uværdig. Jeg vilde betale ham (senator Mechelin) 2000 Spd kontant, dette forlanger han, og disse må De skaffe mig på den måde De vil, og gøre det straks. Det er på Dem jeg har bygget; det er Deres skål vi har drukket, det er Dem, vi næst Gud, har velsignet i denne vor lykke-sag. Jeg er nu 37 år; kan jeg ikke nu, så kan jeg aldrig, og tør De ikke håbe på mig nu, så tør De det aldrig. Men det er jo næsten synd at sige sådant; De har altid havt tillid til mig, og hvad De dermed har gjort mig, ved De; jeg har undertiden sagt Dem det af stærk trang til tak.

Bjørnson, Bjørnstjerne, *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*,

Gud velsigne Dem, fordi De blev min mand; jeg er i mange stykker et uhjælpeligt menneske, jeg føler det bedst nu, når der står større tryk på mig.

Min kone kommer nu strålende hjem; hun har (det er Bededag idag) været der med mange venner i feststemning, græsset gror derude, løvet springer ud, og vi med det i vore huslige håb. Vær med os, kære ven, i vore bønner og vore glæder og vor bekymring midt i dem; vi har begge den stærkeste følelse af, at vi må tage i og holde ud, og at vi ikke kan gøre noget alene.

Deres innerlig hengivne
Bjørnst. Bjørnson.

Hr. Cancelliråd Hegel!